

דברי הכפר



האדם

"וַיִּצְרֶה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֹפֶר מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה."
בראשית

"חָדְלוּ לִכְסֹּם מִן הָאָדָם.... כִּי בְמָה נִחְשָׁב הוּא?"
ישעיה

"כָּל אָדָם כּוֹזֵב"
תהילים

"אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה - יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר"
תהילים

"אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד!"
איוב

"בְּשִׁלוֹשָׁה דְּבָרִים אָדָם מְזַחֵנָה מִחֲבֵרָו: בְּקוֹל, בְּמֵרָאָה וּבִדְעָה."
סנהדרין

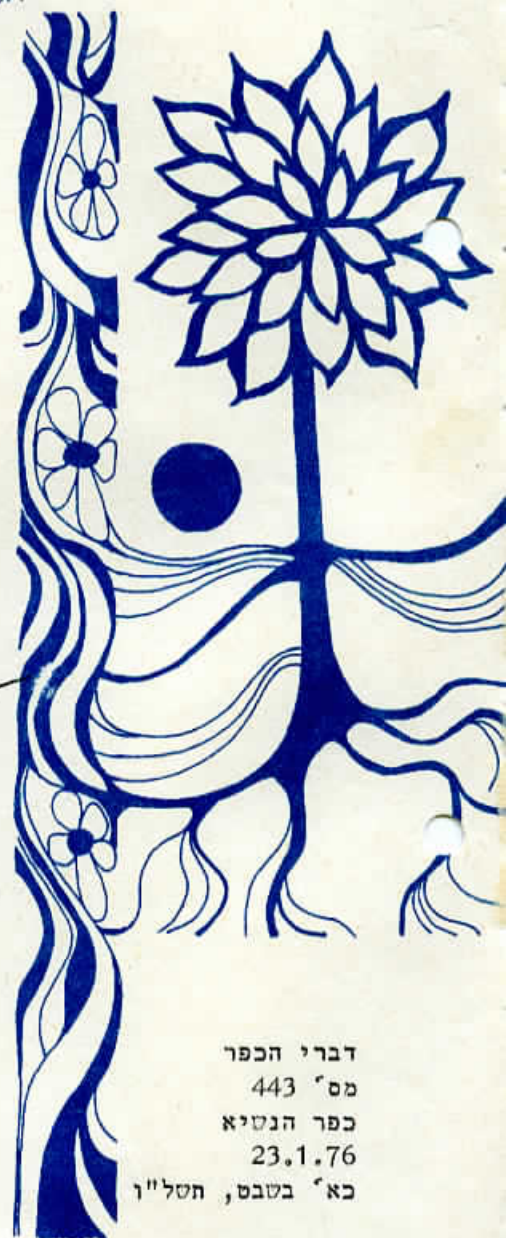
"בְּנֵי אָדָם דּוֹמִים לַעֲטוּף הַשָּׂדֶה, הֵלְלוּ נּוֹצֵצִין -
וְהֵלְלוּ נּוֹבְלִין."

עירובין

"אָדָם דּוֹמֶה לַעֲוֹלָם וְנִקְרָא עוֹלָם קָסָן, עוֹלָם בְּפָנֵי עֲצָמוֹ."
מדרש הגדול

"יֹתֵר מִשֶּׁהָאָדָם נִכְרַ בְּגִדּוּלוֹת - הוּא נִכְרַ בְּסִנּוּת"
י. קלצקין

"אֵין גְּבוּל לַחֲכָן שִׁיּוּכָל לְהִכְנֵס לַחוּץ כְּלִי זֶה טַטְמוּ
(ח.נ. ביאליק) א ד ס."



דברי הכפר

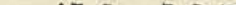
מס' 443

כפר הנשיא

23.1.76

כא' בשבט, תשל"ו

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~



900 ב ש ע ה

~~~~~

\* ברוכים הבאים ללואי והרי שחזרו השבוע מחופשה בחו"ל.

\*\*\*\*\*



מסמך  
מאזכר

אין מה לעשות !

הלחץ גובר והולך, ועלינו להקדיש מזמננו גם לעניינים החורגים ממסגרת הצרכים החומריים שלנו, האישיים והחברתיים. הם אולי פחות פיקנטיים, אך בעלי חשיבות מבחינה ערכית.

קיבוץ אפיק, הנמצא בפנינו ובין הצבא הסורי,

מבקש את עזרתו. קיבוץ זה, בן שלוש שנים וחצי,

מונה 43 חברים בלבד, ורק כ-30 מהם יציבים פחות או יותר במקום. באופן יחסי, אמצעי

היצור שלהם כבר שווים לשלנו! רמת החיים החומרית גבוהה למדי, כל תבנית קשה ואסחטיה,

בתי הילדים מסודרים ויפים, ויש אפילו מספרות וגבנות מקצועיות. אם אין ילדים. אין

חשתי חברתית יציבה, ואין כוח אדם מקצועי או לפחות מאומן, או לפחות כזה שאפשר לסמוך

עליו למילוי יום עבודה! אין לדעת אם הם יצליחו להשפיע על משהו מאתנו, אך בקרוב יבואו

אלינו כדי להציג את עצמם ואח בעיותיהם, וכוונתם ברורה, למשוך אליהם אנשים שלהיו מוכנים לחיות איתם, לפחות לתקופה.

יש בארץ "התנחלויות" שהן בעקר עיתונאיות וממולן "מדרשות" בעלות אופי דומה.

אך יש גם צעירים בעלי הכרה לאומית, חזון ומשמע גם יחד, וכאלה הם חברי גרעין "סלעית"

המחוננים ליישוב פינה מופלאה זו של הגולן ששמה גמלא. ניתנה לנו הזכות וההזדמנות,

אולי, לשמש להם בסיס להתארגנות ולגיבוש, ויש לנו סיכויים טובים לצאת מכך נשכרים בכמה

מובנים. אך דבר אינו נופל מן השמיים, ועלינו להקדיש לנושא חשובה לב מידית ולהחליט על

השקעה המאמצים הדרושים.

בקרב ייפגש שוב מרכז האיחוד. יועלו בו נושאים כלכליים וחברתיים שיש להם השלכה

על המדינה כולה. הקיבוץ הנו עדיין אחד מעמודי התווך של החברה הישראלית, ולראשי השלטון

אוזן קשבת להלכי הרוח וכיווני המחשבה של התנועה הקיבוצית. והשאלה היא, האם אנו ראויים

לסמכות המוסרית הנחונה בידינו? אם אנו רוצים עדיין להיות גורם בעל משקל במדינה, עלינו

בראש ובראשונה לעבוד על עצמנו, ולהחיל על עצמנו אורח חיים ודפוסי מחשבה מותאמים

למציאות, והכוונה היא למציאות של המדינה שאותה הקימונו ושה אנו חיים ובוניים. לכן

מכוונות ההצעות שחבואנה לדיון במרכז הבא, ואנו חייבים לחת גם עליהן את דעתנו.

ולכן, אין מה לעשות, ואין לנו מנוס אלא להרפות מעט מוויכוחינו הפנימיים

"החילוניים" ולהקדיש חשובה לב ומחשבה לבעיות כלל ישראל.

דאק

\*\*\*\*\*

-----

\*\*\*\*\*

ש י מ ר ל ב

ח - נ - ר - ת - ה - נ - ע - ל - י - מ

עד סרות חולים מהצהבה, יעשה סדור

לפתיחת החנות, אחת לשבוע, לחלוקת

נעלי עבודה ונעלי ילדים.

הודעה חופיע על לוח המודעות.

שינוי שעות קבלה בקופת ביה.

ביום שני 9.30 - 8.30 בבקר

במקום בצהריים.

יחר השבוע כרגיל

ה ו ר ע ה ל ב נ הכיתות הלומדים "בעמק החולה"

החור בשעה 6.30 בבקר יום שישי מיועד לכם לא צריך להזמין מראש.

אם יש לכם כאבי שניים, בואו לבקר!

צוות מרפאת שניים

\*\*\*\*\*

## עוֹד שְׁבוּעַ כְּזֹה... וְאֲנִי אֶתְפַּסֵּר!

המצב בחדר האוכל חמור מאד. השבוע הוא הגיע לשפל כזה, שהחלטתי לדווח לחברים ולהטביד מה מביא אותי כרגע למחשבות על התפטרות.

קודם ניקח את השבוע. מה קרה?

(1) למרות החלטת האסיפה - אין אף חברה (או חבר) לתורנות של שבוע. אמנם בדיעבד האחרונים היו וברות לעבדו - וגם חבר אחד - מתברר שאין יום הבטחה שסידור זה ימשיך באופן סדיר.

(2) יני חברי האולפן שעבדו באופן קבוע בחדר האוכל ולכן היו מנוסים בעבודות מסוימות, עזבו את המשק באופן פתאומי. אחד מהם עזב תוך רוגז על טיפול המשק בענייני דירה - (לא בדקתי את העניין עד הסוף - אך נדמה לי שלא הכל נעשה כדי למנוע את עזיבתו!)

(3) מתנדב שעובד די הרבה זמן בחדר האוכל והיה יכול לעזור לנו להסתדר בלי שני חברי האולפן שעזבו - הוצא מחדר האוכל להחלפה באקונומיה.

(4) יום שבת חזרתי מהחלטה בנות משק מכתות הירדן וחרמון, העובדות יום בשבוע בחדר האוכל. כמובן הן מנוסות ומאוד אחראיות, אך, בממוצע, 50% מהזמן, הן לא עובדות בחדר האוכל, אלא בבתי ילדים.

גם השבוע למרות העובדות 3 - 1 הנ"ל, - בת אחת הועברה לעבודה בכיתה - כי לפי דברי הסדרן, אי אפשר למצוא הורה שיחליף מטפלת חולה בבית הילדים.

כמה הערות באופן כללי. חברי האולפן ומתנדבים שעובדים בחדר האוכל באופן קבוע - הם אנשים נחמדים ובדרך כלל אחראיים ועובדים במסירות. ומה קורה? בגלל שאין מספיק חברים - אני חייב לדרוש מהם לקבל על עצמם אחריות יתר - למשל, להיות אחראי בדלפק בארוחת צהריים או ערב. זה לא קל להם - בפרט שלא כל החברים יודעים לעזור אותם ולפעמים עושים ההיפך ע"י הערותיהם.

הצעירים האלה, לא יכולים לעמוד כזה - וכתוצאה מחפשים דרכים לצאת מחדר האוכל, ואז - כל יום יש מתנדבים חזשים בקצב כזה, שקרול ואני עסוקים כל הזמן בהדרכתם.

ושכחתי להגיד - גם אני לא בסדר כל הזמן. אני בכל זאת בן-אדם. ולפעמים אני במצב רוח - לפעמים אני עייף מאד - (כנראה אני לא כל כך צעיר כפי שחשבתי) ולפעמים אני פשוט מחויאש מהמצב.

הדבר היחיד שבסדר - הוא האחראי הילמכונת שטיפת כלים. יש חבר אחראי לתקופה מתקבלת על הדעת - אמנם גם הוא לא יכול לעבוד כל הזמן - וכרגע, יש רק חבר אולפן אחד שמסוגל להפעיל את המכונה.

ובסיכום - מי אשם לכל המצב, לפי דעתי לא הסדרן. אין לי שיענות. הסדרן מנסה לעזור, אך לא יכול. אין לו כח לבצע את החלטת האסיפה בעניין התורנות של חברות, החלטה שהיתה מבטיחה 2 חברות כל שבוע! אגב למה רק חברות? אין לו סמכות לחייב הורה להחליף מטפלת חולה ולכן הוא מוציא מחדר האוכל.

לא - האשמים הם כולנו. כי אנו ממשיכים לשים את העבודה בשירותים בכלל, ובחדר אכל בפרט, כעבודה "לא חשובה" ובמצפון טקס חושבים שחברי האולפן ומתנדבים "יעשו את המלאכה".

=====

מכתב ג' ל י' לחבריו

ברצוני להסביר לחברים נקודות אחדות לגבי נסיעתי לארה"ב.

ראשית כל, עלי להודיע שאינני יכול לנסוע. יש להחלטה הזאת כמה סיבות ואפרט אותן.

הסיבה הראשונה היא שהורי למעשה לא יכולים לחת לי את הסכום הדרוש, מבלי לוותר על אפשרותם לבוא לבקר בארץ בשנים הקרובות. אבי אף פעם לא ראה את ילדי והגעתי למסקנה (אחרי מחשבה רבה), שזה נורא לא הוגן מצדי לבקש ממנו לדחות את התענוצ הזה לשנים רבות. הוא כבר לא צעיר וגם לא כל-כך בריא. אני מאד מעוניין שהוא יראה את ביתי כאן, ויכיר את צורת חיינו. אני רוצה שהוא יכיר את החברים ויבין את רצונם לחיות בארץ ובקבוצ, כדי שהוא יוכל לבסוף לומר לי שהוא גאה בחיים שבחרתי לעצמי.

גם החתונה עצמה עולה לאבי הרבה כסף ויקח לו הרבה זמן להתגבר על ההוצאות האלו.

הסיבה השנייה שלא אסע היא, שאינני חושב שזה הוגן כלפי חברים רבים שלא ראו את משפחתם שנים רבות ולא זכו להשתתף בשמחות משפחתיות.

זאת בעצם הסיבה החשובה ביותר, בתור חבר קיבוץ. הדאגה להגינות כלפי חברים אחרים, צריכה להיות העקרון המנחה את החבר כפרט וגם את החברה כשהיא באה להחליט על בקשות אישיות. השאלה היא: איך ירגישו חברים אחרים כתוצאה מהחלטה מסוימת? (ולא: איך תרגיש המשפחה של החבר בחו"ל). אין כאן חתירה לשוויון מוחלט, אלא נסיון לשמור על חברה בריאה, הרגשה טובה בין החברים. המלה "קנאה" גם לא מתאימה ביותר בוויכוח הזה.

בהשוואה לסיבה הזאת, השאלה הכלכלית היא משנית, למרות שגם היא משחקת פה תפקיד.

טוב לנו אם נגיע עתה לקביעת מסגרת וכללים שיסדירו את כל העניין, מן הצד הכלכלי, ובמיוחד מן הצד החברתי. מסגרת כזאת תדריך את החברים ליתר התחשבות והגינות כלפי כלל החברה, בזמנים של התגברות הרגשות.

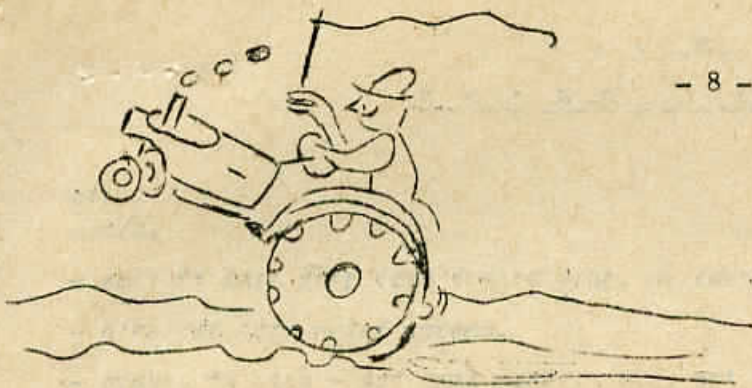
ענין הרגשות הוא בכלל מסובך. אני אדם מאופק ולא מבליט את עולם הרגשות שלי, אך גם לי ולמשפחתי יש רגשות! אני באמת רוצה לנסוע, ומשפחתי מאד רוצה שאני אשתתף בשמחה הזאת איתם. (קשה להם להבין למה כל המשפחה לא יכולה לבוא לבקר). אני אצטער מאוד שלא אסע ואני בטוח שהורי ואחותי יהיו מאד מאוכזבים שלא אניה בחתונה, למרות שידוע להם המצב הכלכלי שלהם וגם שלנו.

כאן אני עונה על טענה שהושמעה לפני, הטוענת שמשפחות שאין ביכולתן לממן את נסיעת בנם, לא יצטערו כל כך על היעדרותו (של הבן או הבת) מהשמחה, כי הם מודעים למצב הכלכלי שלהם ולא מצפים לזה. אך חברים, גם אנשים מעוטי יכולת הם בעלי רגשות! גם הם רוצים בשלמות המשפחה, במיוחד בשמחות. טענה כזאת היא אריסטוקרטית ואכזרית, ומסוכנת לחברה קבוצית. לא הצטרפתי לקבוצ כדי לשמוע דעות כאלו.

בכלל, בשאלה של רגשות - מי מאתנו מסוגל לשפוט את עומק הרגשות של חבר או של משפחתו? לפי היהדות, רק אלהים בוחן לבבות. לכן נראה לי כחוצפה להחליט על עניינים אישיים על פי עומק הרגשות של החבר המבקש. אין שופטים - לפי הבעתו החיצונית, דבריו, או הטון שבו הוא מביע את דבריו? יש חברים רבים שלא מסוגלים להביע את רגשותיהם, או לא רוצים לגלות את עולמם הפנימי לפני כולם. האם ניענה רק לבקשותיו של זה שמסוגל ומוכן לגלות את רגשותיו? האם הקבוצ לא חייב גם לדאוג לספוק החבר המאופק?

כ"ג בסבס חסל"ב





# כִּינֵה הַנֶּהֱגָה

ברצוני לפתח פינה קבועה בעלון המיועדו לנהגים ומפעילי כלים חקלאיים.  
מטרת המדור להקנות ידע מינימלי בשמוש וטיפול נכון בכלים וכן לסייע באיתור חקלוח  
קלות.

ה כ ה ב ו ב ש ו ט ה כ ה ב ל א ר ח מ  
א ך מ ל א ו נ ק מ ה ה ו א ב ך י ת נ ק מ

המכונות והטרקטור מסוגלים לחת שדות טוב ויעיל רק כאשר הטיפול בהם והפעלתם נעשים  
כראוי. הזנחה, רשלנות ואי טפול בזמן גורמים לבלאי מהיר וחקלוח.

ההרגלים הנכונים שאנחנו מקנים לעצמנו בהפעלת הטרקטור והמכונות חשובים ביותר  
ואציין אחדים:

- (א) לפני ההנעה יש לבדוק שמן, גם אם הכלי רק חזר מנסיעה והנהג הקודם טוען שהכל בסדר.  
לא מזיק לבדוק אפילו פעמיים ביום.
- (ב) יש לבדוק מים במצנן ובזמן הנסיעה לשים לב שהמנוע אינו מחמם למעלה מן המותר.
- (ג) כדי למנוע אי-נעימויות בזמן הנסיעה צריך לודא לפני כן שהגלגל הרזרבי במצב חקין.
- (ד) לפני החזרה הרבב חשוב למלא דלק, גם אם המיכל ריק למחצה. אין להשאיר מיכל חצי ריק  
במשך הלילה כי בחלל הצטברות טיפות מים, אשר במשך הזמן מתערבות בדלק וגורמות  
לבעיות הנעה.

א מ ת י ט י ב ל ש ר ת א ת ר כ ב ך  
י ח ז י ר ה ו א ל ך כ ג מ ו ל ך

מתוך מכתביו של אדי

ע ל ה ש ח י ה (למי שמחפשי)

..שוחחתי עם אחת השחיניות. מענין שזו ילדה בת 12, ששחה 4.30 דקות ל-400 מ' חתירה. בגיל 10 שחתה 4.56 שזה היא ישראלי לבוגרות!! למעשה, אתמול באימוץ, כחלק מ-16 הק"מ שחתה, היו לה 8 פעמים 400 ולצאת כל 3/4 דקות. היא שחתה כל אחד מהם בזמן של היא ישראלי (4.55) - או פחות -.

...חשפתי שיחה עם 3 אמהות של שחינים. הן ממש משועבדות לענין. דוגמא: אמא לוקחת את הילד שלה ב-6.00 בבוקר מרחק כמו כפר הנשיא - מטולה, יושבת במסך האמון, מסיעה אותו הביתה ואותו הדבר טוב אחרי הצהריים. בכלל לילדים כאן יש גישה כל כך שונה לספורט לעומת הישראלים. הם אוהבים את זה, אפילו אם הם לא אלופים ולמעשה אין להם אחגרים מיוחדים כמו נסיעה לחו"ל - אבל הם מתאמנים - ומתאמנים חזק, 10 חדשים בשנה.

ע ל ה ת נ ו ע ה

..נמנעתי עם מיכאל גורי (בן מאומץ שלנו משנת הכשרה) והוריו למחנה הבונים, כ-120 ק"מ ממלבורן. המחנה ממש הזכיר לי את הימים הטובים של התנועה, הן באוסטרליה והן בדרום-אפריקה. מדריכים משולהבים מלהיבים את החניכים בקריאות וזיכורים במסדר וכו' וכו'. זה היה יום הורים, לכן הציגו גם קצת הצגה מהווי המחנה. פגשתי שם עוד חברים שלי מהימים שהיינו יחד בתנועה - היום הם באו לבקר את בניהם, חברי הבונים. אני כמעט התעלפתי כשבמסדר הסליח מודיע יש לנו כבוד גדול היום, למצוא במהיצתנו, חלוצ, חניך התנועה לשעבר וכו' וכו'. ... אדי נמנוב! (מחזאות כפיים סוערות ואני מחפש חור באדמה להתחבא) ... בערב הייתה שיחה פתוחה בין הורים וחניכים על "השפעת הקמת מדינת ישראל על יהדות התפוצות". נגדרתי לשיחה ובסוף אף סכמתי - כך שסכום השיחה היה כהחלט חיובי מבחינתנו.



ה ו ד ע ה - מ מ ח ס ו - ה י ל ו י מ

הנני מבקשת מכל ההורים האוכלים עם ילדיהם הקטנים בחדר האכל (החל מפעוטון פרפר), לא להשאיר סיגורים או פריטי לבוש אחרים!

תודה מראש

צוות מחסן הילדים

בטי עדר

## מוסף מיוחד בעקבות מל"ד בולבול

לא הספקנו להודיע על תוצאות התחרויות בשל תקלה טכנית ואחכם הסליחה!

היה קשה מאד לבחור בין פסלי האבוקדו ולכן החלטנו לחת פרס לכל ילד שהשתתף בתחרות, ולציין במיוחד את הכבשה של גילי קולינס.

לאחר בירור הפתרונות וסיכום התוצאות היללה ידה כל קבוצה קלמנטינה על העליונה. השופטים ביקשו לציין במיוחד את השירים של אורה ואת קפור-החציל של עפר, שניהם מקבוצה זו. פרסים נשלחו לכל הקבוצה דרך הדאר.

להנאת קוראינו, אנו מגישים את טובי השירים והחמשירים שחברו בעת המסיבה (ואם למיכאל ב' מתחשק להלחין להם מנגינות, נוכל לסיר אותם במסיבת סו בשבת בשנה הבאה).

חברים רבים ביקרו לדעת מי צלם את השקופיות: חרמו לתכנית זו, גיין ה, שושנה יודיקן, פיל, ראובן מ', אריה ותמריון, ג'וני פ', שולמית.

בהזדמנות, אנו רוצים להודות לכל החברים שרחו ופעלו בבצוע התכנית (כולל אלה שמחוטר זמן לא הספיקו להציג את אשר הכינו!) - ואם לא ציינו שמות, חבינו שהרשימה פשוט, ארוכה מדי!

צוות המארגנים

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ינאי הקסן בא הביחה ושר מן  
שיר על "דובי, דובי" -

פיליס: "למדח שיר חדש?"

ינאי: "כן, זה שיר על דובי שבט!"



חושש חשק בחוששה  
לבקש את ידה מאד רצה  
אך החוששה המחושקת  
בחוש מישוש היא רק חושקת  
נישואים היא מתן בת  
וממיוששים היא מתלהבת

(אורה - קבוצת קלמנטינה)

הלכתי עם חברה לגן  
חרטנו לב גדול בעץ קטן  
אחרי שנה חפשי שוב  
מצאתי עץ גדול ולב עלוב.....

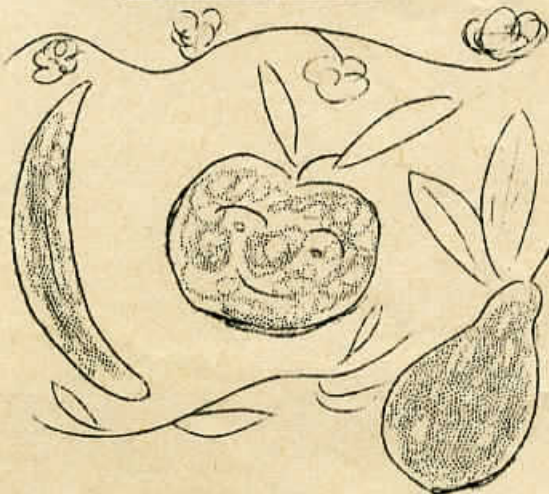
(מיכאל כ' - קבוצת אשכולית)

דלעת גדולה ונפוחה  
חשבה את עצמה חכמה  
אך כולנו יודעים  
שראשים חלולים  
לא סובלים מחכמה יתירה!

(בעלום שם - קבוצת תפוח)

ט"ו בשבט הוא חג לאילן  
בו צריך לצאת אל הגן  
החזאי לא מסכים  
אצלו שם בפנים  
תמיד יורד גשם, כמובן!

(אלזה - קבוצת שזיף)



זה הצנון כעס מאד  
על חבר חציל שמן  
שרחף אותו פתאום  
בעוד הוא את שנתו ישן.  
ולזאת המריבה  
לא נמצאה אז אף תשובה -  
ונגשו הם אל הלפת  
הידועה בחכמתה.  
הם הלכו אליהם שניים  
ובקשו את עצמה,  
והלפת אוי ואבוי לה  
כה גדולה בעיתה,  
שעל כן כועסת היא -  
על החסה יריבתה.  
רק אחמול עמדו השתיים  
על צלחת קצת צרה,  
והחסה על הלפת כלל לא חסה.  
היא כסתה אותה כליל -  
הלפת אוי כמעט נפחה את נשמתה!

ועומדים להם הארבע  
כועסים, רוחחים, רוגזים  
ובפיהם אין מלה.  
ופתאום באות ידיה -  
הן לוקחות את היריבים,  
וסכינן חדה חותכת - והקץ לסבוכים!

(עפרה - קבוצת אבטיח)

מוקדש באהבה וכאות אזהרה  
לילדי הגן!

## דו"ח משיבת המזכירות - 23.1.76

נוכחים: זמי, רחל, אביבה, בני פ', ראובן ג', יענקל,  
אריה וו', נועה, יצחק ג'.

1. פעילות חברים בחצור  
נמסר על פנייתו של מר יעקב מימון (שפורסמה גם ב"דברי הכפר") להגביר את פעולתו בחצור. צוין שהדבר הוא התנדבותי, וחלוי כולו ברצונם של החברים. הובעה הדעה שיש צורך בפעולת הסברה נוספת.
2. מיכאל נובק - בהשתתפות טומי  
מיכאל, בוגר אולפנו, פנה אלינו בבקשה שנאפשר לו להשתתף בחסותנו באולפן המזורז לגיור. המזכירות החליטה בחיוב, אך בתנאי שכל ההוצאות יחולו על מיכאל ושיובהר לו שלא תהיה לנו כלפיו התחייבות מכל סוג שהוא.
3. ארוח משלחת מקיבוץ אפיק  
בהמשך לביקורנו אצלם, סוכס להזמין משלחת מאפיק ליום ו' - 6.2.76, לארוח אצל חברים אחה"צ, לארוחת ערב, כיבוד במועדון ולעתון החי המוכנן לאותו הערב. האחריות לפעולה זו מטעם המזכירות תהיה נועה (יחד עם ג'נט פ').
4. שיכון לחברי קבוצת "תפוז" מברזיל - בהשתתפות רוי  
המזכיר מסר על הדים שליליים מאד שעוררו בסוכנות ובחנועה חנאי הדיוור של קבוצה זו. נמסר לו שיש אפילו חגובות קשות מהורים בברזיל!  
המזכירות סיכמה שאין כל אפשרות לשפר את חנאי הדיוור של הקבוצה אלא על ידי העברה לאולפן, כדרישת הסוכנות. אולם אם יתברר בגמר האולפן הנוכחי שאין הדבר אפשרי, נילאץ להודיע לסוכנות שעליה להעביר את הקבוצה למקום אחר.
5. הורדת צריפים  
מאחר שהחבר שאין כתובת לטיפול בבעיות המתעוררות עם הורדתן הקרובה של 16 היחידות הראשונות שבצריפים, החליטה המזכירות להקים וועדת אד-הוק שחרכז את נושא ההעברה של המוסדות והדיירים. מרכז הוועדה יהיה מטעם וועדת השיכון, ועל וועדות החברה, התרבות והשיכון בחינוך למנות כל אחת נציג לוועדה זו.
6. הסדר מימון נסיעות מיוחדות לחו"ל - בהשתתפות אוסי  
בעקבות החלטת האסיפה בנושא זה, החליטה המזכירות על הקמת תת וועדה שמתפקידה יהיה לחפש ולהציע למזכירות פתרון לבעית הנסיעות המיוחדות לחו"ל.  
הוחלט שהמרכז יהיה אוסי ושארית וו' יהיה חבר בה מטעם וועדת החברה. הוטל עליהם להציע עוד אחד או שני חברים, ולהביאם לאישור המזכירות. באותה הזדמנות יחקיים דיון כללי על הנושא, לשם מתן הנחיות לתת-הוועדה.
7. ערעורו של ג'וני פ' על ההצעה שהוא יהיה מזכיר - בהשתתפות ג'וני פ'  
ג'וני העלה ערעור, לאחר שהחבר לו שיש מועמד רציני נוסף, בעוד שהוא הסכים לעמוד כהצעה כי חשב שאין ברירה ואין מועמד אחר.  
חברי המזכירות חזרו והביעו את דעתם שג'וני הוא ההצעה המתאימה ביותר. ערעורו של ג'וני לא התקבל, והצעת וועדת הכיניים להחלפת המזכיר, שאושרה על ידי המזכירות, עומדת איפוא בעינה.

דו"ח ישיבת וועדת המשק - 16.1.1976

נוכחים: קולין, איבן, יוסי כ', רקובן ג', ג' אק ג', זמי.

1. השקעות מפעל - תשל"ו

בשנת תשל"ו, המפעל מבקש להשקיע את הסכומים הבאים:

|                         |               |
|-------------------------|---------------|
| 2 מכוניות לעבוד שבבי    | 1,000,000 ל"י |
| רכישה בניני גמדה        | 900,000       |
| רכישה מפעל "ספעל"       | 900,000       |
| סדורים והתאמה בנין גמדה | 1,000,000     |
| רכישה ידע               | 340,000       |
| השקעות שוטפות           | 860,000       |
| ס"ה                     | 6,000,000 ל"י |

מזה ישנן הבטחות ממון בסך

4,500,000 ל"י

הון עצמי

1,500,000 ל"י

בסכום הדיון:

יהיו בעיות ממון היות והממון לא מכסה את כל ההשקעות. הועדה בדעה שעל המפעל לצמצם עד למינימום ההתאמות בבנין ובמחסן שהיו לגמדה, והצמצום יחול גם על השקעות שוטפות.

איתן הציג את המצב הבריכות. חדשנו את הבריכות הצפוניות - 320 ד'.  
הבריכות הדרומיות זקוקות, באופן דחוף, להשקעות מינימליות כדי להציל  
את הקירות הנאכלות ע"י הרוח, וחייבות לקבל דפון של אבן. רצוי לבצע  
את עבודת הדפון בעופן עצמי, חוץ מהובלת האבן.

בגלל חוסר השקעות בשנים האחרונות, חלק מהציוד מיושן ויש להחליפו.  
כמו כן, חלק זקוק לשפוף יסודי.

איתן מנה את הכעירות הנאות:

- א. שיפור התנאים בבריכות.
- ב. חדוש הציוד.
- ג. שתוף פעולה עם משקים שכנים.

הוחלט:

שצוות הבריכות, במשותף עם מרכז המשק, יביאו תוכנית מוסכמת.

תיקון טעות:

בדו"ח האחרון מיום 2.1.1976 נפלה טעות בסעיף "תוכנית משק השל"י".  
"פרדס - אבוקדו" - היה צריך להיות רשום כמות של 76 טון בשנת השל"ה,  
במקום 170 טון, ולפיכך ברור, שיש עליה ביבול השנה.

החלטות ועדת המעקב  
לשנת 1976  
החלטות ועדת המעקב  
לשנת 1976  
החלטות ועדת המעקב  
לשנת 1976

בזה אנו מזכירים שוב לחברים לכבות את דוודי החשמל בין השעות  
8 - 5 בערב. רק עם שתוף פעולה מלא מטעם כל החברה נוכל לעבור  
את החורף בלי להאלץ לקצוצים דרסטיים.